

Dívka z Cheyenne

Grošáci

Kápo 2

Rec: Byl už podzim. Všude, kam oko pohlédlo, zlátlo javorový listí a já se vracel sychravým ránem domů po pěti letech bojů pod vlajkou Spojených států – po pěti letech válek, hrůzy a vraždění. Hlavou se mi honily děsivé vzpomínky a já přemejšlel o tom, jestli na to všechno budu moct jednou zapomenout. Jestli mám právo se ještě někdy smát.

Najednou jsem zjistil, že stojím – stojím uprostřed vypálený indiánský vesnice a přede mnou v šatech posetých ranami šavlí leželo malý, ještě ubrečený indiánský děvčátko. Poprvé v životě jsem měl slzy v očích. Poprvé v životě jsem se styděl za svou zem, za lidi kteří nosili její znak a mluvili její řečí.

Ne kvůli tomu děvčátku, ale brečel jsem nad tím, nad čím vším musí vlát vlajka mé země, na který lpí i tvá krev, malý ubrečený děvčátko z kmene Cheyenne.

- D** **G** **D**
1. Čím voněl dým v tvém týpí, dívko z Cheyenne,
Hmi **A7**
čí nůž zbarvil čern tvých copánků?
D **G** **D**
Tady končí sny, já vím, zjara zvonky vyklíčeš,
Hmi **A7**
tam, kde brouzдал travou pár tvých opánků.
Emi **F#mi** **D** **G**
Bílý máš pléd, motýl do vlasů ti slét,
D **G** **D**
co ti říct, dívko z Cheyenne.
Emi **F#mi** **D** **G**
Máš v očích zášť, vždyť nosím stejnej plášť,
D **G** **D**
odpustíš, dívko z Cheyenne.

2. Pláčem umazaná tvář a víčka zavřený
a talisman, co poví, kudy jít.
Že byl falešnej jen lhář, už víš a sevřený
ústa šeptají, že dýl chtěla jsi žít.
Ze zvonků věnce plíst, znáš v horách každej list,
poslouchej, dívko z Cheyenne.
Krajem zní tamtamů chór, nebe obléklo si flór,
usínej, dívko z Cheyenne.

3. Až přijde někdo z vás tam do těch tichejch míst,
kde šumí říčka plná kamení.
Tam, kde končí jezer hráz, uvidíš zvonky kvíst
a ze dvou kúlů kříže znamení.
Stůj, ona spí, jenom zlý o nás ví,
spoutaná dívka z Cheyenne.
Dej jí můj vzkaz, bude se jí dýchat snáz,
[: pozdravuj dívku z Cheyenne, :] pozdravuj.